

- Úklid kostela -

Děkujeme všem, kteří se zapojili do úklidu a jiných potřebných prací v našem kostele. Další ochotní zájemci ať se zapíší do rozpisu na nástěnce v předsíni.

--- BOHOSLUŽBY ---

Mše svaté:

neděle: 8⁰⁰, 9³⁰ (s katechezí pro děti), 11⁰⁰, 18³⁰
všední dny: 6⁰⁰, 18³⁰
sobota: 14¹⁵ - v psychiatrické léčebně v Brně - Černovicích

Pobožnosti:

první pátek v měsíci: 18⁰⁰ - adorace a pobožnost k Božskému srdci
první sobota v měsíci: 17³⁰ - mariánská pobožnost
pondělí: 18⁰⁰ - pobožnost vedená Mariinou legií

➤ Zveme Vás ◀

■ 21. – 26. 8. 2006: Pěší pouť na Velehrad.

Tentokrát bude poprvé v historii vytvořen „Brněnský proud“ této velké pouti. Start je z Bystrce od kostela 23.8. v 8 hodin (informace: Dr. Zajíček 546 213 671, frazaj@med.muni.cz). Brněnský proud se po několika etapách spojí s poutníky ze Znojma, kteří se pouti účastní od prvního ročníku. Kdo jste fyzicky zdatní, zapojte se!

Pro méně zdatné nebo časově vytížené je možné zapojit se alespoň do poslední etapy z Buchlovic a Boršic v sobotu 26.8. 2006 ráno na Velehrad.

■ **V sobotu 2. září** od 9⁰⁰ do 16⁰⁰ hodin: Diecézní pouť rodin a farností ve Žďáru nad Sázavou. Motto zní: „Objevme své hřivny“.

■ **Od května do listopadu 2006** probíhá v kostele Nanebevzetí Panny Marie "U Jezuitů" **výstava** o francouzské karmelitce připravená Karmelitánským nakladatelstvím **Blahoslavená Alžběta od Nejsvětější Trojice: "Jdu ke světlu, k lásce, k životu..."**

(V době, kdy je otevřen kostel - kolem mše svaté, od pondělí do soboty ve 12¹⁵, v neděli 7³⁰, 10⁰⁰, 21⁰⁰).

--- ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE ---

pondělí – pátek: 9 – 11, tel.: 543 249 933

Webové stránky farnosti (zatím ve výstavbě): www.krenova.wz.cz
e-mail: krenova@email.cz

ZPRAVODAJ

FARNOSTI

Brno – Křenová

červen

2006 č. 2

Sestry a bratři, farníci a návštěvníci kostela na Křenové!

Dostáváte do rukou druhé číslo zpravodaje farnosti při kostele Neposkvrněného početí Panny Marie Brno – Křenová.

Naše farnost v uplynulém období oslavila Velikonoce, svatodušní svátky, slavnost Nejsvětější Trojice a slavnost Těla a Krve Páně.

V neděli 18. června přistoupilo v našem kostele 12 dětí poprvé ke sv. přijímání.

Před námi je období prázdnin a dovolených. Všem dětem přejeme hezké vysvědčení a hojnost prázdninového odpočinku bez úrazů. Dospělým přejeme poklidnou dovolenou. Připomeňme si, že odpočinek neznamená nutně nicnedělání, ale spíše změnu činnosti. Potěšte se tím, na co nemáte po celý rok čas a co Vás těší. A nezapomeňte: náš Pán je s námi a čeká na nás vždy i o dovolené.

Vaše redakce zpravodaje

Slovo duchovního:

Pozvání k účasti na **MOCI ZMRTVÝCHVSTÁNÍ** s příslibem záchrany padlého stvoření

V evangeliu 12. neděle v meziobdobí (Mk 4,35-41) se Pán projevuje jako nejvyšší vládce i nad přírodou. Přestrašení učedníci ho na lodi během bouře budí slovy: „Mistře, nezajímá tě, že hyneme?“ (v. 38b). Kristus přikazuje bouři, aby se utišila: „Vítr přestal a nastalo velké utišení“ (v. 39b). „Říká jim: Proč jste tak ustrašení? Ještě **nemáte víru?**“ (v. 40).

Kristus by podobný zásah do přírodních sil neučinil, kdyby nechtěl projevit svou moc platnou zejména a především ve **sféře duchovní**. Ukázal, že on, člověk, je obdařen božskou pravomocí. Není známo, že by kdy člověk dovedl poručit rozběsněným živlům.

Bezradnost učedníků nad ohrožením prudkou bouří na moři se může přirovnat k naší bezradnosti nad zatvzrlostí **hříšníků**, nad tragickým stavem padlého stvoření. Ten, kdo páchá zlo, je zaslepen a směřuje do zkázy.

Kristus nepřišel proto, aby zasahoval do přírody. Příroda je stále Bohem udržována v rovnováze a řízena. Byl poslán, aby zachránil svět. Jeho moc není dotčena a zmenšena ani nyní. Krista máme stále mezi sebou.

„Je **UPROSTŘED NÁS**“, stejně tak, jako se „postavil uprostřed nich (učedníků)“ (L 24,36), aby jim ukázal svou Božskou moc, že vstal z mrtvých. Svým „jedenácti učeníkům“ (Mt 28, 16a) řekl: „Jděte a učte všechny národy a křtíte je ve jménu Otce i Syna i Duchu Svatého“ (Mt 28,19).

Jestliže jsme přijali **křest**, jsme jeho učedníci a jeho Božská moc je projevena stejně tak i dnes směrem k nám. Jsme vyzváni pracovat na spáse světa. Učedníkům říká, aby „**učili** všechny národy“ (Mt 28,19). Tímto Kristovým posláním se padlému světu dostává záruky, že toto zdánlivě neuskutečnitelné poslání, se opravdu naplní. Zárukou je slovo evangelia opírající se o Kristovo **ZMRTVÝCHVSTÁNÍ**, které chtěli veleknězi podplacením vojáku a Piláta zločinně zamlčet a tím utajit (Mt 28,11-13).

Moc Kristova zmrtnýchvstání však působí a nabízí se světu. Zachránit svět a učinit ze všech národů učedníky je však úkol **přesahující lidské síly**. Obrátit člověka může pouze Bůh. Tento úkol však je nutné naplnit. Je zřejmé, že je nám nabízena účast na Kristově Božské moci. „Byla mi dána veškerá moc na nebi i na zemi“ (Mt 28,18b) naznačuje, že jeho moc pro záchranu světa patří dnes také nám. Jestliže svůj podíl na duchovní moci Kristově přijmeme, naplní se svět Kristovými učedníky. Podmínkou je naše **víra**.

Nestačí však roli učedníků jen přijmout a z ní se radovat, je nutné i konat. Víru je nutno proměnit ve **SKUTKY**. Chtít s Kristem a pro Krista zachránit svět. Chtít obrátit národy. Žádat o to v **modlitbě** a v pokoře. V lásce být ochoten **sloužit druhým**, i když je to třeba nesnadné se s Kristem **obětovat** za spásu světa. **Věříme, víme, že budeme vyslyšeni. Nezaslouženě, ale přece pravdivě, budeme v Kristu NÁSTROJEM** pro vysvobození světa ze zkázy duchovní i hmotné. Kristus vždy vybízí jen k tomu, co se má skutečně také splnit.

V důvěře v Boží pomoc ve společenství s Kristem

Váš bratr Jan

Mysleme na děti

Školní mládež, děti. Denně se s nimi setkáváme na ulici, v tramvaji i jinde. Jsou bezstarostné, temperamentní, na první pohled je zřejmé, že většinou nevědí, co je to nedostatek. Většina dětí je dobře živena, mnohé mají mobil v ruce, sluchátko walkmana v uchu a pěkné oblečení – to vše svědčí o tom, že si nemusí nic odříkat. Rodiče – jak by ne – by jim nejraději dopřáli snad všechno. Opravdu všechno?

I děti mívají své starosti, problémy, a to nejen se školou. Hledají naléhavě odpovědi na různé otázky. Proč třeba nemají lhát, proč se mají chovat slušně a jednat poctivě, když jim okolní svět ukazuje, že se často vyplácí něco zcela jiného. Proč mají uznávat autoritu rodičů, učitelů, mít ohled na druhé? Proč nepodvádět, nekrást? Nekuřit, nepít alkohol, nezkusit drogy?

Ve věku, o kterém mluvíme se začíná formovat charakter dítěte, jeho vztah k životu, k druhým. Hledá vzor, ideál. Bude jím špičkový hokejista, zpěvák či pro děvčata nějaká topmodelka? Ukažme dětem jiný vzor, nejvyšší Dobro, Pravdu a Lásku, které představuje nekonečný milující Bůh. Jsme vyděšeni zprávami o dětské kriminalitě? Právě to nás má vést k tomu, aby si dítě osvojilo včas mravní zásady Desatera a naučilo se lásce k Bohu a bližnímu. To dá dětem rádná křesťanská výchova. Někteří rodiče zastávají názor,

ať si děti rozhodnou samy, zda budou věřit v Boha, až dospějí, a jejich křest a náboženskou výchovu odkládají. A přece víme, že rozumní rodiče dávají již malé dítě očkovat, aby se předešlo propuknutí nemocí. Stejně tak není možné s náboženskou a mravní výchovou čekat, až člověk dospěje. Zamysleme se nad tím.

Dr. Lanča

Život sv. Víta

Svatý Vít, jeden z ochránců českých zemí, přichází podle legendy na svět někdy kolem roku 293 v přístavním městě Macara Di Vallo na západním pobřeží Sicílie, jako syn pohana Hilase. Jako sedmiletý je Vít obrácen na křesťanskou víru svojí chůvou Kresencií a jejím mužem Modestem. Když je pak Vítovi 12 let začíná v Římské říši ukrutné pronásledování křesťanů císařem Diokleciánem. Vít jako křesťan začíná být pro celou rodinu nebezpečím a tak na něj otec naléhá, aby se své víry vzdal. Vít však odmítne, když se pak ještě císařský náměstek Valerijin oboří na Hilase, proč Vít neuctívá římské bohy, vydá Hilas svého syna jako křesťana římským úřadům. Valerijin nechá Víta nejprve zmrskat, pak jej vyslechne a dá mu lhůtu k rozmyšlení, zda se vzdá či nevdá své víry. Zbitý Vít se své víry vzdát nehodlá, naopak se mu podaří z Valerijanova zajetí s Kresencií a Modestem uprchnout v loďce zpět na Sicílii. Vít prý mezitím učiní mnoho zázraků a dokonce je možná pozván císařem na dvůr, aby osvobodil císařského syna od posedlosti, v každém případě je však zadržen římskými úřady a mučen spolu s Kresencií a Modestem. Podle legendy je svatý Vít vhozen do smolného kotle, z něhož vychází očištěn. Pak je předhozen lvu, ale ani ten mu neublížil. Nakonec prý sv. Vít přetrhne na skřipci a probodne trojzubcem roku 304, snad 305 n.l.. Vít byl uctíván jako ochránce proti mnoha nemocem, pro více povolání se stal patronem.

Do českých zemí se část jeho ostatků dostává darem od německého krále Jindřicha Ptáčníka a již kníže sv. Václav nechává na Pražském hradě vystavět čtyřapsidovou rotundu. Císař Karel IV. roku 1355 získá další část Vítových ostatků a ukládá je do nového kostela stavěného na Pražském Hradě v oltáři sv. Víta, dnes v ochozu za hlavním oltářem. Chrám měl být původně zasvěcen panně Marii a všem patronům českých zemí, ale Karel IV. rozhoduje, že chrám bude zasvěcen právě sv. Vítovi.

A čemu nás učí sv. Vít? Jednoduchostí, dětinské prostotě, oddanosti a především věrnosti Kristu.

zdroj: *Rádio Vatikán*

Špetka humoru

Ve starobylém klášteře se modlili a svorně pracovali řeholníci různého věku. Mezi nimi byl i jeden mladý mnich, který si zakládal na svých vědomostech. Jednoho dne se při práci setkal se starým mnichem, který si radostně prozpěvoval ke cti a chvále Boží. Mladý mnich byl zvědav, jaká že příčina vede toho starého muže k takové radosti a zeptal se ho na to.

Starý mnich ochotně vyprávěl, že se rád probírá Starým zákonem a teď zrovna opěvuje zázrak, který učinil Bůh pro lid opouštějící Egypt. Voda Rudého moře jim stála po pravici i po levici, dokud nepřešli suchou nohou.

Mladý mnich zvolal: „Ale oče, je vědecky dokázáno, že to byla pouhá kalužinka, kterou by větérek odvanul.“

Starý mnich začal hlasitě zpívat a mladý se ptá: „Proč teď ten chvalo zpěv?“